

РЕШЕНИЕ

№ 7746

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6120** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 166045 от 12.06.2023 г., подадена от Д. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. Д., [жилищен адрес] етаж 5, ап. 112, действащ чрез пълномощника си – адвокат А. А., срещу Решение от 25.05.2023 г. на СРС, Наказателно отделение, 22 – ри състав, постановено по НАХД № 13112 / 2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22 – 4332 – 016210 / 26.08.2022 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел ПП – СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДВП за извършено нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДВП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати процесуални нарушения и в противоречие със събраните по делото доказателства - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди, че е налице несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и в НП. Като нарушение е посочено, че съдът на първата инстанция не е допуснал писмени доказателства, а именно: Графика за миене на улиците в[жк]за периода от 01.08.2022 г. до 31.08.2022

г., и по-конкретно на ул. „акад. Б. С.” и улиците около кръстовището с [улица]. С това доказателство е ограничено правото на санкционираното лице да докаже, че улиците в този ден са били мокри и не е извършил нарушението виновно. В АУАН е сгрешено ЕГН – то на Д. П. Б.. В наказателното постановление не е посочено изпълнителното деяние.

Претендира се адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът Д. П. Б. се представлява от адв. А. А., който поддържа жалбата. Претендират се разноски. Представя се списък на разноските.

Ответната страна – Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/ – Отдел „Пътна Полиция“, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Моника Малинова моли съда да остави жалбата без уважение и да потвърди първоинстанционното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 16.08.2022 г., около 22:20 часа, пред служебен автомобил с марка „Шкода Р.“, с рег. [рег.номер на МПС], оборудвана с видеонаблюдение, жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на П. Й. Б., с ЕГН [ЕГН], в [населено място],[жк], по ул. „акд. Б. С.” с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]жалбоподателят, водач на автомобила, преднамерено извежда автомобила, който управлява, извън контрол, чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцеплението на гумите с пътя. С това си действие водачът създава опасност за другите участници в движението, за паркираното МПС и инфраструктурата, с това той виновно е нарушил чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, поради което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 – то ЗДвП му е наложено административно наказание.

Съставен е АУАН с № 243181 от 16.08.2022 г., от св. И. П. А., служител в СДВР, на длъжност „командир на отделение“, в присъствието на жалбоподателя и св. Е. С., очевидец – служител в СДВР. Актът е предявен на жалбоподателя и подписан от него на същата дата, като му е връчен препис.

Въз основа на АУАН № 243181 от 16.08.2022 г. началник сектор в СДВР, отдел ПП – СДВР издал оспореното наказателно постановление НП № 22 – 4332 – 016210 / 26.08.2022 г.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил

състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд не е допуснал твърдените от касатора процесуални нарушения, тъй като е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Неоснователни са наведените оплаквания в тази насока. Правилно районният съд е приел за несъществено посочването на неточна цифра в ЕГН – то на Д. П. Б.. Неговото ЕГН е правилно посочено в оспореното НП. Личността на нарушителя е установена еднозначно. Налице са достатъчно други признаци – адрес, имена, дата на раждане.

Основателни са аргументите на СРС, че в конкретния случай в АУАН е посочен свидетел – очевидец, служител на МВР, с което е изпълнено условието на чл. 40, ал. 1 ЗАНН. Приетото, в оспореното пред АССГ решение, че посоченото в АУАН и НП описание на нарушението – „извежда автомобила, който управлява, извън контрол, чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцеплението на гумите с пътя” е достатъчно конкретизирано, е обосновано.

По делото няма данни свидетелите да са заинтересовани от изхода на производството, а показанията им са обективни и безпристрастни. Не са налице посочените в жалбата касационни основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователни са релевираните доводи за несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и НП.

Всички действия на водачите, които не са насочени към преместване на пътници и товари, чрез пътно превозно средство тоест когато управлението му се извършва не с тази цел, са съставомерни по разпореждане на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП. Описаното поведение на водача – „извършва рязка маневра като преднамерено извежда МПС извън контрол“ удовлетворява чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН, сочи на цел, която не съвпада с единствено законосъобразната по разпореждане на чл. 104б т. 2 от ЗДвП, а именно пътните превозни средства да се привеждат в движение за превоз на пътници и товари. Достатъчно е да се опише как е управляван автомобилът и при какви обстоятелства като в тази връзка, посочването в АУАН, че така водачът „извежда МПС извън контрол чрез презавиване довежда до загуба на сцепление на гумите /дрифт/“ не противоречи на правната квалификация и словесното обвинение. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението.

В хода на съдебното производство пред АССГ беше уважено искането на касатора да се изиска от трето неучастващо в спора лице – а именно: Столична община, район Студентски, да представи график за миене на улиците в „Студентски град“ за периода от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. (протокол от съдебно заседание от дата 06.10.2023 г.) Видно от представения по делото график за месец Август 2022 г., на ред 6 от улиците в графата „Улици с масов градски транспорт“ е посочена ул. „акад. Б. С.“. В колона за

дата е посочено числото „16“. Може да се направи извод, че на дата 16.08.2022 г. ул. „акад. Б. С.“ е била мита. Това само по себе си не води до извод, че в посочения час 22:20 ч. пътната настилка на ул. „акад. Б. С.“ е била мокра. Настоящият състав намира за обосновани мотивите на СРС, че разстоянието от светофара до кръстовището с [улица] е около 600 метра. Не се приема твърдението на жалбоподателя, че през цялото време и разстояние движението на лекия автомобил марка „БМВ“ може да се обясни само и единствено с мократа настилка на пътя.

Правилни и обосновани са изводите на СРС относно съставомерността на посоченото нарушение, както и относно размера на наложената санкция.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: извършва рязка маневра като преднамерено извежда МПС извън контрол. Съзнателното опасно шофиране, посредством извеждане на автомобила извън контрол чрез рязка маневра, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари.

Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП наказание „глоба“ от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН оспорваното решение трябва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2449 от 25.05.2023 г. на СРС, Наказателно отделение,

22 – ри състав, постановено по НАХД № 20221110213112 по описа за 2022 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.